

Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU MÄÄRUS (kaheksas koda)

17. juuli 2020*

Tegevusetushagi – Liidu finantshuvide kaitse – Pettusevastane võitlus – Euroopa Ülemkogu kohtumine – Mitmeaastane finantsraamistik – Finantsmäärus – Tšehhi Vabariigi esindaja väidetav huvide konflikt Euroopa Ülemkogu kohtumisel – Väidetav Euroopa Ülemkogu tegevusetus – Kodukorra artikkel 130 – Põhjendatud huvi – Õigus esitada hagi – Euroopa Ülemkogu seisukoha määratlemine – Tegevusetuse lõpetamine – Vastuvõetamatus – ELL artikli 15 lõige 2 – Ilmselt õiguslikult põhjendamatu hagi

Kohtuasjas T-715/19,

Lukáš Wagenknecht, elukoht Pardubice (Tšehhi Vabariik), esindaja: advokaat A. Dolejská,

hageja,

versus

Euroopa Ülemkogu, esindajad: A. Westerhof Löfflerová, A. Jensen ja J. Bauerschmidt,

kostja,

mille ese on ELTL artikli 265 alusel esitatud nõue tuvastada, et Euroopa Ülemkogu jättis õigusvastaselt tegemata hageja taotletud toiminguga eesmärgiga välistada Tšehhi Vabariigi peaministri Andrej Babiši osalemine Euroopa Ülemkogu 20. juuni 2019. aasta kohtumisel ja tulevastel kohtumistel, mis puudutavad finantsperspektiivide läbirääkimisi tulenevalt peaministri väidetavast huvide konfliktist, arvestades nõudeid, mis on ette nähtud ELTL artikli 325 lõikes 1 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuli 2018. aasta määruse (EL, Euratom) 2018/1046, mis käsitleb liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantsreegleid ja millega muudetakse määrusi (EL) nr 1296/2013, (EL) nr 1301/2013, (EL) nr 1303/2013, (EL) nr 1304/2013, (EL) nr 1309/2013, (EL) nr 1316/2013, (EL) nr 223/2014 ja (EL) nr 283/2014 ja otsust nr 541/2014/EL ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EL, Euratom) nr 966/2012 (ELT 2018, L 193, lk 1) artikli 61 lõikes 1.

ÜLDKOHUS (kaheksas koda)

koosseisus: koja president J. Svenningsen (ettekandja), kohtunikud C. Mac Eochaidh ja J. Laitenberger,

kohtusekretär: E. Coulon,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: inglise.

määruse

Vaidluse taust

- 1 Hageja Lukáš Wagenknecht, kes on Senát Parlamentu České republiky (Tšehhi Vabariigi parlamendi senat) liige, taotles 5. juuni 2019. aasta kirjaga, mis saabus Euroopa Ülemkogusse 10. juunil 2019, et välistataks Tšehhi Vabariigi peaministri Andrej Babiši osalemine Euroopa Ülemkogu 20. juuni 2019. aasta kohtumisel ja tulevastel kohtumistel, mis puudutavad finantsperspektiivide (mitmeaastane finantsraamistik 2021/2027) läbirääkimisi (edaspidi „üleskutse teha toiming“), kuna väidetavalt on sellel Tšehhi Vabariigi esindajal huvide konflikt, mis tuleneb isiklikest ja perekondlikest huvidest kontserni Agrofert ettevõtjates, mis on tegevad eeskätt põllumajandusliku toidutööstuse valdkonnas.
- 2 Euroopa Ülemkogu, kes täpsustas, et ta ei esita oma sisulisi seisukohti hageja esitatud väidete kohta, kinnitades samas hagejale, et ta peab väga oluliseks pettuse ja Euroopa Liidu finantshuve mõjutava muu õigusvastase tegevuse vastast võitlust, vastas 24. juunil 2019 üleskutsele teha toiming ning selgitas sisuliselt, et esmase õiguse normis, milleks on ELL artikli 15 lõige 2, on vääramatult sätestatud Euroopa Ülemkogu koosseis, kuna selles on ette nähtud, et see „koosneb liikmesriikide riigipeadest või valitsusjuhtidest koos ülemkogu eesistuja ja [Euroopa K]omisjoni presidendiga“. Seega ei saa koosseisu muuta, kuna see säte ei näe sellise muudatuse võimalust ette. Lisaks selgitas Euroopa Ülemkogu, et küsimus, milline isik, kas siis riigipea või valitsusjuht, peab iga liidu liikmesriiki esindama, kuulub üksnes liikmesriigi riigiõiguse kohaldamisalasse. Seega ei kuulunud Euroopa Ülemkogu ega selle eesistuja kaalutusõiguse raamesse otsustada, kes peab selles institutsioonis olema iga liikmesriigi esindaja, ega otsustada selle üle, kelle – kas riigipea või valitsusjuhi – peab ta Euroopa Ülemkogu eri kohtumistele kutsuma. Need põhimõtted kehtivad ka Euroopa Liidu Nõukogu istungite suhtes. Neil asjaoludel vastas Euroopa Ülemkogu hageja üleskutsele teha toiming, et tema võimuses ei ole välistada Tšehhi Vabariigi peaministri osalemist asjaomastel kohtumistel.
- 3 Hageja pöördus 2. juulil 2019 uuesti Euroopa Ülemkogu poole, paludes e-kirja teel selle institutsiooni peasekretärit selgitusi talle 24. juunil 2019 antud vastuse kohta. Sellele e-kirjale ei vastatud.

Menetlus ja poolte nõuded

- 4 Hageja nõustaja poolt loodud e-Curia ajutise kasutajakonto kaudu 21. oktoobril 2019 Üldkohtu kantseleisse saabunud hagiavaldusega esitas hageja ETL artikli 265 alusel hagi, mille ese on nõue tuvastada Euroopa Ülemkogu tegevusetus selles osas, milles nimetatud institutsioon jättis õigusvastaselt tegutsemata vastusena üleskutsele teha toiming.
- 5 Samal päeval ja samadel asjaoludel Üldkohtu kantseleisse saabunud eraldi dokumendiga esitas hageja Üldkohtu kodukorra artikli 151 alusel taotluse kohtuasja lahendamiseks kiirendatud menetluses.
- 6 Kuna e-Curia kasutajakonto kinnitamiseks nõutavad tõendavad dokumendid saabusid Üldkohtu kantseleisse 4. novembril 2019, samas kui kodukorra artikli 56a lõike 4 kohaselt oleks need pidanud kantseleile edastatama hiljemalt kümnendaks päevaks alates menetlusdokumendi, käesolevas kohtuasjas menetluse algatusdokumendi esitamisest, paluti hagejal esitada selle kohta oma seisukohad.
- 7 Hageja esitas 21. novembril 2019 oma seisukohad, milles tema nõustaja selgitas, et ta oli 24. oktoobril 2019 saatnud e-Curia kasutajakonto avamiseks nõutavad tõendavad dokumendid Tšehhi posti rahvusvahelise postiteenuse kaudu, mis pidi tagama kohaletoimetamise Luxembourgis (Luksemburg) kahe kuni kolme tööpäeva jooksul. Kohalejõudmine võttis siiski lõppkokkuvõttes aega enam kui 11 päeva Tšehhi posti ja Luksemburgi posti viivituse tõttu. Nõustaja lisis, et ta näitas üles hoolikust,

kuid ta ei osanud nendelt kahelt postiteenuste osutajalt selliseid lepingurikkumisi oodata ega saanud samuti õigel ajal reageerida, kuna ta paigutati enne oma esimese lapse sündi, mis toimus 31. oktoobril 2019, haiglaravile.

- 8 Üldkohus otsustas 11. detsembri 2019. aasta otsuses tuvastada ettenägematu asjaolu Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 45 teise lõigu tähenduses ning seetõttu jätta hagi kodukorra artikli 56a lõike 4 alusel vastuvõetamatuks tunnistamata.
- 9 Hageja palub Üldkohtul tunnistada, et „Euroopa Ülemkogu jättis toimingute tegemata, kuna ta ei võtnud [ELTL] artikli 325 lõiget 1 ja määruse (EL) 2018/1046, mis käsitleb liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantsreegleid, artikli 61 lõiget 1 rikkudes vastu ühtegi piiravat meetet, mille eesmärk oleks ennetada või menetleda Tšehhi Vabariigi peaministri Andrej Babiši huvide konflikti, ning kuna ta määruse 2018/1046 artikli 61 lõikes 1 sätestatud huvide konflikti keeldu rikkudes ei välistanud Tšehhi Vabariigi peaministri Andrej Babiši osalemist aruteludel, mille tulemusel võeti vastu liidu mitmeaastane finantsraamistik ajavahemikuks 2021/2027“.
- 10 Euroopa Ülemkogu esitas oma seisukohad kiirendatud menetluse taotluse kohta 23. jaanuaril 2020.
- 11 Üldkohus otsustas 10. veebruari 2020. aasta otsusega jätta rahuldamata taotluse lahendada kohtuasi kiirendatud menetluses.
- 12 Euroopa Ülemkogu esitas 19. märtsil 2020 kodukorra artikli 130 lõike 1 alusel vastuvõetamatuse vastuväite, milles palub Üldkohtul:
 - jätta hagi ilmselge vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata;
 - mõista kohtukulud välja hagejalt.
- 13 Hageja esitas vastuvõetamatuse vastuväite kohta 27. mail 2020 oma seisukohad, millest tuli kõrvaldada puudus, mis tulenes nende liigsest pikkusest. Nendes seisukohtades palub ta Üldkohtul tunnistada hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks ning mõista kohtukulud välja Euroopa Ülemkogult.
- 14 Üldkohtu kantseleisse eraldi dokumendiga samuti 27. mail 2020 saabunud menetluskandjate palus hageja ELTL artikli 279 alusel kohaldada ajutist meetet, mis seisneb ülddeklaratsiooni avaldamises. Euroopa Ülemkogu esitas 12. juunil 2020 selle taotluse kohta oma seisukohad.

Õiguslik käsitus

- 15 Kodukorra artiklist 130 tuleneb, et kui kostja taotleb eraldi menetluskandjate palus, et Üldkohus lahendaks vastuvõetamatuse või pädevuse puudumise küsimuse ilma sisulist vaidlust käsitlemata, lahendab Üldkohus taotluse nii kiiresti kui võimalik, olles vajaduse korral avanud menetluse suulise osa. Lisaks on kodukorra artiklis 126 ette nähtud, et kui Üldkohus ei ole ilmselgelt pädev hagi läbi vaatama või kui hagi on ilmselgelt vastuvõetamatu või ilmselgelt õiguslikult põhjendamatu, võib Üldkohus ettekandja-kohtuniku ettepanekul igal ajal ja ilma menetlust jätkamata lõpetada kohtuasja põhistatud määrusega.
- 16 Käesolevas kohtuasjas leiab Üldkohus, et tal on toimiku materjalide põhjal piisavalt teavet, ning ta otsustab neid sätteid kohaldades lõpetada kohtuasja ilma menetlust jätkamata.

- 17 Euroopa Ülemkogu leiab oma vastuvõetamatuse vastuväites, et hagi on mitmel põhjusel ilmselgelt vastuvõetamatu. Nimelt esiteks määratles Euroopa Ülemkogu institutsioonina vastavalt ELTL artiklile 265 seisukohta kahe kuu jooksul pärast seda, kui teda oli kutsutud üles toimingut tegema. Seega tema 24. juuni 2019. aasta vastus, mis oli hagejale adresseeritud pärast üleskutset teha toiming, lõpetas hageja väidetud tegevusetuse.
- 18 Teiseks on Euroopa Ülemkogu arvamusel, et kuna tal puudub sellekohane pädevus, mis oleks talle antud EL lepingu ja EL toimimise lepinguga, siis ei ole tal vastuseks üleskutsule teha toiming kohustust võtta meedet, millega välistatakse Tšehhi Vabariigi peaministri osalemine mitmeaastase finantsraamistiku 2021/2027 läbirääkimistel.
- 19 Kolmandaks väidab Euroopa Ülemkogu, et hagejal ei ole käesolevas asjas põhjendatud huvi ega õigust hagi esitada ELTL artikli 265 kolmanda lõigu alusel.
- 20 Hageja leiab, et käesolev hagi on vastuvõetav.
- 21 Nimelt jättis Euroopa Ülemkogu toimingu tegemata selles mõttes, et Tšehhi Vabariigi peaminister, kellel oli väidetav huvide konflikt, osales Euroopa Ülemkogu 20. juuni 2019. aasta kohtumisel, mille käigus, nagu selgub selle kohtumise päevakorra punktist 4, arutati liidu eelarvet. Hageja on aga kõigepealt arvamusel, et Euroopa Ülemkogu oleks pidanud Tšehhi Vabariigi peaministri huvide konflikti olukorra suhtes toimingu tegema, kui arvestada ELTL artikli 325 lõiget 1 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuli 2018. aasta määruse (EL, Euratom) 2018/1046, mis käsitleb liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantsreegleid ja millega muudetakse määrusi (EL) nr 1296/2013, (EL) nr 1301/2013, (EL) nr 1303/2013, (EL) nr 1304/2013, (EL) nr 1309/2013, (EL) nr 1316/2013, (EL) nr 223/2014 ja (EL) nr 283/2014 ja otsust nr 541/2014/EL ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EL, Euratom) nr 966/2012 (ELT 2018, L 193, lk 1) artikli 61 lõiget 1.
- 22 Hageja leiab, et akt, mille vastuvõtmist ta Euroopa Ülemkogult taotleb selleks, et lõpetada selle institutsiooni väidetav tegevusetus seoses toimingu tegemisega Tšehhi Vabariigi peaministri väidetava huvide konflikti suhtes, puudutab teda otseselt ja isiklikult, ning väidab seejärel, et Euroopa Ülemkogu vastus üleskutsule teha toiming ei olnud selles mõttes veenev, et see oli vastuoluline ja selles ei olnud määratletud selle institutsiooni seisukohta. Samuti peab hageja kahetsusväärseks, et peasekretär ei vastanud tema 2. juuli 2019. aasta taotlusele, samas kui Euroopa Ülemkogu vastus vajas tema arvates selgitamist.
- 23 Lõpuks esitab hageja oma seisukohtades vastuvõetamatuse vastuväite kohta uue asjaolu, mis tema arvates on otsustav käesoleva hagi lahendamiseks ja milleks on Ústavní soudu (Tšehhi Vabariigi konstitutsioonikohus) täiskogu 11. veebruaril 2020 tehtud kohtuotsus kohtuasjas Pl. ÚS 4/2017, milles just nimelt käsitleti huvide konflikti küsimust, mis on analoogiline sellega, mida hageja käesolevas asjas taunib. Lisaks on veelgi olulisem, et Üldkohus tunnistaks käesolevas asjas, et hagejal on õigus hagi esitada, arvestades esiteks tema rahva esindamise mandaati Tšehhi Vabariigi senatis, mis tähendab, et ta võib oma liikmesriigi peaministri üle kontrolli teostada, ning teiseks kuna pärast käesoleva hagi esitamist sai ta sarnaselt Euroopa Parlamendi saadikutega surmaahvardusi ning isiklikult tema suhtes algatati laimukampaania.
- 24 Sissejuhatuseks olgu märgitud, et ELTL artikli 265 esimeses lõigus on sätestatud, et juhul kui parlament, Euroopa Ülemkogu, nõukogu, komisjon, Euroopa Keskpank või liidu organ või asutus on aluslepinguid rikkudes toimingu tegemata jätnud, võivad liikmesriigid ja teised liidu institutsioonid esitada Euroopa Liidu Kohtusse hagi nimetatud rikkumise tuvastamiseks.
- 25 ELTL artikli 265 kolmandas lõigus on pealegi ette nähtud, et iga füüsiline või juriidiline isik võib samade tingimuste kohaselt kaevata Euroopa Liidu Kohtule, et liidu institutsioon, organ või asutus ei ole adresseerinud sellele isikule mingit õigusakti, välja arvatud soovitus või aramus. Viimati nimetatud sätte sõnastusest tuleneb siiski, et selleks, et füüsilise või juriidilise isiku tegevusetushagi

- oleks vastuvõetav, peab ta tõendama, et ta on samas või analoogilises õiguslikus olukorras võrreldes potentsiaalse adressaadi olukorraga sellise õigusakti puhul, mille kostjaks olev institutsioon on kohustatud tema suhtes võtma (vt selle kohta 10. juuni 1982. aasta kohtuotsus *Bethell vs. komisjon*, 246/81, EU:C:1982:224, punktid 15 ja 16; 23. mai 1990. aasta kohtumäärus *Asia Motor France vs. komisjon*, C-72/90, EU:C:1990:230, punktid 10–12, ja 23. jaanuari 1991. aasta kohtumäärus *Prodifarma vs. komisjon*, T-3/90, EU:T:1991:2, punkt 35). Teisisõnu peab füüsiline või juriidiline isik tõendama, et ta oleks selle akti adressaat, mille kostjaks olev institutsioon on väidetavalt jätnud tema suhtes vastu võtmata, või et nimetatud akt oleks teda puudutanud otseselt ja isiklikult analoogilisel viisil sellise akti adressaadiga (vt selle kohta 26. novembri 1996. aasta kohtuotsus *T. Port*, C-68/95, EU:C:1996:452, punkt 59, ja 15. septembri 1998. aasta kohtuotsus *Gestevisión Telecinco vs. komisjon*, T-95/96, EU:T:1998:206, punkt 58).
- 26 Lisaks peab selline füüsiline või juriidiline isik tõendama ELTL artikli 265 alusel oma põhjendatud huvi, mille olemasolu eelduseks on, et hagi esitamise tulemus võib hagi esitanud poolele tuua isiklikku kasu (7. juuni 2007. aasta kohtuotsus *Wunenburger vs. komisjon*, C-362/05 P, EU:C:2007:322, punkt 42; 17. aprilli 2008. aasta kohtuotsus *Flaherty jt vs. komisjon*, C-373/06 P, C-379/06 P ja C-382/06 P, EU:C:2008:230, punkt 25, ja 4. juuni 2015. aasta kohtuotsus *Andechser Molkerei Scheitz vs. komisjon*, C-682/13 P, ei avaldata, EU:C:2015:356, punkt 25). Põhjendatud huvi puudub seevastu juhul, kui hagi edukaks osutumise korral saavutatav tulemus ei ole ühelgi juhul selline, mis hagejat rahuldaks (vt 23. novembri 2017. aasta kohtuotsus *Bionorica ja Diapharm vs. komisjon*, C-596/15 P ja C-597/15 P, EU:C:2017:886, punkt 85 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 27 Käesolevas asjas tuleb esiteks tunnistada, et akt, mille vastuvõtmist hageja Euroopa Ülemkogult palub, see tähendab Tšehhi Vabariigi peaministri osalemise välistamine selle institutsiooni kohtumistelt, mis käsitlevad finantsperspektiivide läbirääkimisi, ei oleks olnud Euroopa Ülemkogu poolt hagejale adresseeritud akt, vaid selle institutsiooni otsus, mille adressaat oleks olnud nimetatud peaminister. Seega isegi kui hageja tugineb oma staatusele asjaomase liikmesriigi rahvaesinduse, käesoleval juhul Tšehhi Vabariigi senati liikmena, et tegutseda üldistes huvides, on eespool punktides 25 ja 26 viidatud kohtupraktikas vastupidi temalt siiski nõutud, et põhjendatud huvi tõendamiseks näitaks isik ära, et tal on tekkinud ja olemasolev huvi selleks, et tuvastataks Euroopa Ülemkogu väidetav tegevusetus. Peale selle ning igal juhul ei ole hagi esitamise õigust puudutav tingimus, mis on ette nähtud ELTL artikli 265 kolmandas lõigus ning mille kohaselt füüsiline või juriidiline isik võib kritiseerida asjaomast institutsiooni, et viimane ei ole talle adresseerinud mingit õigusakti, välja arvatud soovitus või arvamus, mille adressaat ta on või mis puudutab teda otseselt ja isiklikult, hageja puhul ilmselgelt täidetud, kuivõrd Euroopa Ülemkogult nõutud meetmete adressaat on hoopis kolmas isik (vt selle kohta 23. jaanuari 1991. aasta kohtumäärus *Prodifarma vs. komisjon*, T-3/90, EU:T:1991:2, punkt 37, ja 26. novembri 1996. aasta kohtumäärus *Kuchlenz-Winter vs. nõukogu*, T-167/95, EU:T:1996:172, punkt 20).
- 28 Teiseks on ELTL artikli 265 teise lõigu kohaselt selline hagi vastuvõetav ainult juhul, kui enne on asjasse puutuvat institutsiooni, organit või asutust kutsutud üles toimingut tegema. Samast lõigust tuleneb siiski, et hagi võib esitada uue tähtaja jooksul üksnes siis, kui kahe kuu jooksul alates toimingute tegemise üleskutsest ei ole institutsioon, organ või asutus oma seisukohta määratlenud.
- 29 Sellega seoses olgu märgitud, et selles sättes peetakse silmas tegevusetust, mis väljendub kostjaks oleva institutsiooni toimingute tegemata jätmises või seisukoha määratlemata jätmises (13. juuli 1971. aasta kohtuotsus *Deutscher Komponistenverband vs. komisjon*, 8/71, EU:C:1971:82, punkt 2; 19. novembri 2013. aasta kohtuotsus *komisjon vs. nõukogu*, C-196/12, EU:C:2013:753, punkt 22, ja 23. novembri 2017. aasta kohtuotsus *Bionorica ja Diapharm vs. komisjon*, C-596/15 P ja C-597/15 P, EU:C:2017:886, punkt 52). Seega ei ole ELTL artiklis 265 kindlaks määratud tegevusetushagi vastuvõetavuse tingimused põhimõtteliselt täidetud, kui institutsioon, kellel toiming paluti teha, määratles selle üleskutse suhtes seisukoha enne hagi esitamist (1. aprilli 1993. aasta kohtuotsus *Pesqueras Echebstar vs. komisjon*, C-25/91, EU:C:1993:131, punkt 11, ja 21. juuli 2016. aasta kohtuotsus *Nutria vs. komisjon*, T-832/14, ei avaldata, EU:T:2016:428, punkt 45).

- 30 Lisaks tuleneb kohtupraktikast, et ELTL artiklis 265 on tegevusetusega silmas peetud toimingute tegemata jätmist või seisukoha määratlemata jätmist, mitte sellise akti vastuvõtmist, mis erineb asjaomase isiku soovitud või vajalikuks peetud aktist (21. juuli 2016. aasta kohtuotsus *Nutria vs. komisjon*, T-832/14, ei avaldata, EU:T:2016:428, punkt 46; vt samuti selle kohta 1. aprilli 1993. aasta kohtuotsus *Pesqueras Echebstar vs. komisjon*, C-25/91, EU:C:1993:131, punkt 12 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 31 Järelikult kui institutsioon keeldub selgitusi andes tegemast üleskutsele vastavat toimingut, on tegemist seisukoha määratlemisega, mis lõpetab tegevusetuse, ning nii väljendatud üksikasjalik keeldumine on seega ELTL artikli 263 alusel vaidlustatav akt (vt selle kohta 26. aprilli 1988. aasta kohtuotsus *Asteris jt vs. komisjon*, 97/86, 99/86, 193/86 ja 215/86, EU:C:1988:199, punktid 32 ja 33, ning 7. detsembri 2017. aasta kohtumäärus *Techniplan vs. komisjon*, T-853/16, ei avaldata, EU:T:2017:928, punkt 20).
- 32 Kuigi käesoleval juhul selgitas Euroopa Ülemkogu hagejale 24. juunil 2019 selgelt põhjuseid, miks ta ei saa teha toimingut temalt palutud viisil, ei soovinud hageja esitada käesolevat hagi ELTL artikli 263 alusel, et nõuda Euroopa Ülemkogu 24. juuni 2019. aasta kirjas sisalduva otsuse tühistamist, mille kohaselt viimane ei astu samme, mida paluti esitatud üleskutses teha toiming. Samas oleks hageja just sellise hagi raames, kui ta oleks suutnud tõendada, et tal on õigus sellise otsuse peale hagi esitada, vajadusel saanud vaidlustada põhjused, mille Euroopa Ülemkogu esitas selleks, et põhjendada oma otsust mitte välistada Tšehhi Vabariigi peaministri osalemist selle institutsiooni vaidluselustel kohtumistel.
- 33 Sellega seoses ei mõjuta käesoleva hagi vastuvõetavust, nagu seda on analüüsitud eespool punktides 28–32, asjaolu, et hageja palus oma 2. juuli 2019. aasta kirjas Euroopa Ülemkogult täiendavaid selgitusi selle kohta, milline ulatus on Euroopa Ülemkogu 24. juuni 2019. aasta kirjal, mis saadeti vastuseks üleskutsele teha toiming ning mille sisu hageja kritiseeris. Nimelt, kuigi hageja 2. juuli 2019. aasta kirjas esitatud kriitikat oleks vajadusel saanud esitada ELTL artikli 263 kohase tühistamishagi raames, tuleb tõdeda, et selles kirjas ei esitanud hageja siiski Euroopa Ülemkogule ELTL artikli 265 teise lõigu tähenduses uuesti üleskutset teha konkreetne toiming. Järelikult ei saa seda kirja pidada uueks toimingute tegemise üleskutseks, mille suhtes Euroopa Ülemkogu jättis uuesti tegutsemata.
- 34 Mis puudutab igal juhul küsimust, kas käesoleval juhul – ja nagu Euroopa Ülemkogu oma vastuvõetamatuse vastuväites väidab – ei olnud sellel institutsioonil mingeid kohustusi seoses meetmetega, mida hageja taotles esitatud üleskutses teha toiming, kuna institutsioonil puudus pädevus neid meetmeid võtta, tuleb siiski tõdeda, et see küsimus ei ole üks tegevusetushagi vastuvõetavuse tingimustest, vaid kujutab endast küsimust, mida tuleb analüüsida sisuliselt. Nimelt just selleks, et otsustada tegevusetusele viitavate nõuete põhjendatuse üle, peab Üldkohus kontrollima, kas sellel hetkel, kui institutsioonile adresseeriti üleskutse teha toiming ELTL artikli 265 teise lõigu tähenduses, oli institutsioonil kohustus tegutseda viisil, nagu hageja palus esitatud üleskutses teha toiming (vt selle kohta 29. septembri 2011. aasta kohtuotsus *Ryanair vs. komisjon*, T-442/07, ei avaldata, EU:T:2011:547, punktid 27 ja 28).
- 35 Käesoleval juhul tuleb sõltumata sellest, kas hageja väited Tšehhi Vabariigi valitsuse juhi suhtes, mis puudutavad korruptsiooni, on põhjendatud, ja sõltumata Ústavní soudu (konstitutsioonikohus) tehtud kohtuotsust, tõdeda, et nagu väidab Euroopa Ülemkogu, ei ole sellel institutsioonil mingit kaalutlusruumi ELL artikli 15 lõike 2 kohaldamisel, kui ta kutsub liikmesriikide riigipead või valitsusjuhid Euroopa Ülemkogu kohtumistele. Nimelt, kuivõrd selles sättes puuduvad sellekohased täpsustused, tuleb seda mõista nii, et see lähtub eeldusest, et liikmesriikidel lasub vastutus võtta riigisisised, sealhulgas riigiõiguslikud meetmed, millega on võimalik kindlaks teha, kas neid peavad selle institutsiooni kohtumistel esindama vastavad riigipead või siis valitsusjuhid, ning vajadusel, kas teatud põhjused võivad viia selleni, et neist üks on takistatud oma vastavat liikmesriiki Euroopa Ülemkogus esindamast.

- 36 Selline järeldus tuleb teha seda enam, et pädevuse jaotus liikmesriigis on kaitstud ELL artikli 4 lõikega 2, mille kohaselt on liit kohustatud austama liikmesriikide rahvuslikku identiteeti, mis on omane nende poliitilistele ja põhiseaduslikele põhistruktuuridele, ilma et see mõjutaks vajadusel ELL artiklis 7 ette nähtud menetluse kohaldamist, kui puuduvad riigisisese meetmed, et hoida ära igasugune ilmne huvide konflikt liikmesriigi esindamisel, või ELTL artiklites 258 ja 259 ette nähtud menetluste kohaldamist, kui valdkondliku poliitika makseid tehti liidu nimel ja kulul küsitaval viisil (vt 18. juuni 2020. aasta kohtuotsus Porin kaupunki, C-328/19, EU:C:2020:483, punkt 46 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 37 Seega on ELL artikli 15 lõike 2 kohaldamisel üksnes liikmesriikide pädevuses määrata oma riigisisestele riigiõigusnormidele vastavalt kindlaks, kas Euroopa Ülemkogu erinevate ülesannete raames peavad neid esindama vastavalt nende riigipead või siis valitsusjuhid. Järelikult on ilmne, et kui Euroopa Ülemkogu keeldus vastamast üleskutsele teha toiming ning sõltumata küsimusest, kas arvestades ELTL artikli 325 lõiget 1 ja määruse 2018/1046 artikli 61 lõiget 1 on Tšehhi Vabariigi esindajal selles institutsioonis huvide konflikt, ei ole Euroopa Ülemkogu käesolevas asjas ELTL artikli 265 kolmandat lõiku rikkunud.
- 38 Ülejäänud osas, mis puudutab Tšehhi Vabariigi peaministri väidetava huvide konfliktiga seotud väiteid, olgu märgitud, et nende maksete nõuetekohasus, mida liit teeb rahaliste vahendite kulutamise raames liikmesriikides tema nimel ja kulul, on reguleeritud liidu õigusnormidega, mida kohaldatakse nimetatud rahaliste vahendite suhtes, ja nendes õigusnormides ette nähtud tingimustega, nt tingimustega, mis on kõne all Üldkohtus poolleiolevas kohtuasjas T-76/20, Tšehhi Vabariik vs. komisjon.
- 39 Kõiki eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb Euroopa Ülemkogu esitatud vastuvõetamatuse vastuväitega nõustuda ning seetõttu tuleb hagi jätta vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata ja igal juhul ilmselge õigusliku põhjendamata tõttu rahuldamata, kusjuures tuleb rõhutada vastuseks hageja argumentidele väidetava õigusemõistmisest keeldumise kohta juhuks, kui tema hagi jäetakse vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata, kuigi ta on liikmesriigi parlamendi liige ning tema kehalist puutumatus on ähvardatud, et Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 47 eesmärk ei ole muuta aluslepingutes ette nähtud kohtuliku kontrolli süsteemi (3. oktoobri 2013. aasta kohtuotsus Inuit Tapiriit Kanatami jt vs. parlament ja nõukogu, C-583/11 P, EU:C:2013:625, punkt 97, ja 28. veebruari 2017. aasta kohtumäärus NF vs. Euroopa Ülemkogu, T-192/16, EU:T:2017:128, punkt 74).

Kohtukulud

- 40 Kodukorra artikli 134 lõike 1 kohaselt on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna Euroopa Ülemkogu on kohtukulude hüvitamist nõudnud, tuleb kohtukulud välja mõista hagejalt.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (kaheksas koda)

otsustab:

- 1. Jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata ja igal juhul ilmselgelt õiguslikult põhjendamata rahuldamata.**
- 2. Mõista kohtukulud välja Lukáš Wagenknechtilt.**

Luxembourg, 17. juuli 2020.

Kohtusekretär
E. Coulon

Koja president
J. Senningsen